

Leto II.

logije, je umrl. Bil je vnuk slavnega svetovne
fiziologa Purkuneja in sin slikarja Karla Pu
kuneja.

Občni zbor TK Skale

Ena ura dela, dve uri debate

Ljubljana, 8. aprila.

Sinoči ob pol devetih se je začel v dvorani hotela Metropoli redni letni občni zbor Turistovskega kluba Skala. Občni zbor je bil še dokaj dobro obiskanih, kar je odrazilo v vodilni izjavi novega odbora dosedanjega predsednika g. Vilher. V svojem predstavitvenem poročilu je omenil g. Vilher, da klub v preteklem ni mogel tako delati, kakor bi bilo pričakovati. Temu so bile vzrok večkratne spremembe v odboru, zlasti na tajniškem mestu in na mestu načelnika alpinističnega oddelka. Glavna skrb kluba je bila posvečena vzgojnemu delu in na pridobivanju mlajših članov. Pri tem je imel klub vidne uspehe. Alpinistične šole, ki jih klub prireja z velikimi žrtvami, niso bile zaman, ker so izveščale številne plezalece, obenem pa privedle v klub precej novih članov. Predsednik je nato povdaril, da bi bilo brezmiselnost grajati brezbriznost in pasivnost starejših članov. To pa radi tega, ker na njih mesta stopajo mlajši, kar je vsekakor razveseljivo. Omenil je na kratko delo kluba v preteklem letu. Pri tem je oddal spomin tudi Bojanu Lovši, ki se je 31. maja lanskega leta ubil na Kalški gori.

Predavanja, tečaji, film

Tajniško poročilo je podal tajnik g. Šenk Marjan. Bilo je vsega 35 sej, redni tedenski sestanki ter širši članski sestanki, na katerem je bila sestavljena lista novega odbora. Klubsko razpisništvo se je sestalo le enkrat. Dopisov je bilo 710, sprejetih in odpisanih. Tekom leta so nastale spremembe v odboru. Ravno tako nastala sprememba v oskrbništvu planinskega doma na Voglu. Klub šteje 114 rednih, 7 ustanovnih, 16 podpornih članov ter 22 turistov v poizkusu dobi. Vzgojno delo je vršil klub zlasti potom predavanj, v alpinistični šoli, ki se je zaključila s praktičnim tečajem na Okrešlju; dalje je klub oskrbel dve radio-predavanji; film »V kraljestvu Zlatoroga«; še vedno pridno vrtilo ne samo v Sloveniji, marveč tudi po ostalih krajih države. Veliko propagando je klub izvedel za svojo postojanko na Voglu; vse markacije k Voglu so v odličnem stanju. Ob božiču je bil na Voglu tudi prvi smučarski tečaj za članstvo, ki je dobro uspel.

124 planinskih tur

Za alpinistični odsek je poročal načelnik Pleterški, ki je uvodoma grajal, da članstvo Skale nima jasnih pojmov glede alpinizma. V posledicah te nejasnosti Skala danes nima preciznega programa, ravno tako pa tudi ne sistematičnega dela. Alpinistični odsek je s posebno okrožnico pozval vse članstvo, naj poroča o svojih turah. Tako je dobil odsek sliko razmer, ki vladajo med članstvom. Slika je obupna: odgovorila je le četrtina članstva, ki je opravila skupno (posamično ali v skupinah) 124 tur; 39 navadnih, 46 smučarskih, 31 plezalnih in 9 zimskoalpinističnih. Pri tem so bili tudi 4 prvenstveni vzponi. Praktično delo je dokazalo, koliko problemov je v naših planinah še nerešenih. Lahko se zgodi, da nas pri glavnih prvenstvenih vzponih prehitijo tuji. — Zahvalo je izrekel načelnik savinjski podružnici SPD v Celju, ki je dala medoležencem alpinističnega tečaja brezplačno na razpolago prenočišča na Okrešlju.

Knjigovodja g. Kržan je poročal zlasti o stanju doma na Voglu, ki je preurejen tako, da ima poleg skupnih prenočišč tudi sobe. Treba pa bo letos še več popravil, zlasti izolacijo sten v obednici, ki je zelo hladna. Obisk doma se je v poletnih mesecih dvignil, v zimskih pa — radi slabe sezone — padel. Klubova bilanca izkazuje z 31. dec. 1986 243.259 din aktiv, račun izgube in dobička pa 1056 dinarjev izgube.

Na predlog revizorjev gg. Koprive in Kovača je bila dana odboru razrešnica.

Dve podružnici

Poročilo o delovanju jeseniške podružnice je podal njen predsednik g. Joža Čop. Glavna skrb je bila posvečena izvedbi gradbenega načrta: bivak II. je bil postavljen z ameriško brizno. V enem samem dnevu je bil prenesen visoko pod Spleto ves gradbeni material, pri postavljanju bivaka pa je za kulurkarje zmanjkalo dela. To dokazuje brezmejno požrtvovalnost in idealnost članstva. Mnogo dela je zahteval tudi dom na Rožici, ki je sedaj jako lepo urejen. Jeseniški plezalci so se mnogo udeleževali. Štirje so se udeležili znane ekspedicije v Švico. Doma je opaziti napredek zimsko alpinistike. Jeseničani imajo uspehe zlasti v zimskem športu, tu pa zopet predvsem v alpski kombinaciji. — Program za letošnje predvsem v postavitvi bivaka št. 3, ki naj ni stal na Mariljku, a še ni prišlo do potrebnega sporazuma z gozdno upravo.

Za celjsko podruž. je podal poročilo g. Koemur. V tej podružnici so bili splošno notranji spori, ki so močno ovirali delo. Končno je bil klub na posebnem sestanku temeljito prečiščen in reorganiziran. Rigorozno postopanje je samo od sebe odstranilo iz kluba nepotreben balast. Klub ima sedaj 64 članov. Priredil je več teoretičnih predavanj in skupinskih izletov. S kočo na Raduhi gre počasi naprej, tako da bo naštart v doglednem času resničen. Agilni so bili vsi odseki (foto, gradbeni in smučarski), le reševalnemu ni bilo treba stopiti v akcijo.

Novi odbor

Pri volitvah je bil izvoljen sledeči odbor: predsednik dr. ing. Matija Zumer, podpredsednik in

načelnik alpinističnega oddelka Milan Pleterški; tajnik I. Klepec Dušan, tajnik II. Zmitelj Zdenka, blagajnik in gospodar Straus Luce, knjigovodja Kržan, matrikar Resnik Jože, knjižničar Roman Peter. Razsodišče: Sklep, Ravnik, Kržan, Tumova in Vilhar.

Po volitvah je pozdravil zborovalce v imenu SPD Ljubljana in Osrednjega odbora SPD g. Mrzel, v imenu Zveze planinskih društev pa g. Pučnik.

Dve uri debate in ena demisijska

Pri slučajnostih je najprej poročal g. Sklep o tem, da je bila na zadnjem občnem zboru naročena sprememba pravil, da pa se v tem oziru ni nič

izvršilo. Nato je g. Straus postavil več predlogov, med njimi predlog, da se spremeni ime »Turistovski klub«; v »Alpinistični klub« predlog, da se smejo imenovati aktivni člani samo tisti, ki res plezajo. Dalje je predlagal, da se ukine podporno članstvo. Razvila se je debata, ki je pokazala, da so v Skali prav živahni ljudje. Takoj je vstal g. Kham in zagovarjal tradicionalno ime, ki ga ga ni izpreminjati. Ravno tako je hotel imeti točnejši pojasnil, kako si g. Straus predstavlja razdelitev članstva. V debato so posegali še gg. Marinko, Skerlep, Vilher, Klepec, Pleterški in drugi. Debatu je postajala vse ostrejša; v posledicah te debate je g. Skerlep izjavil, da odlaga mesto razsodišča. Ko izjave na noben način ni hotel prekinjati, je bil v razsodišče na novo izvoljen g. Sporn Milan. Vsa debata, ki je trajala do tri četrti na dvajset, dočim je bilo redno delo odpravljeno od pol devetih do pol desetih ure, se je končala s sklepom, da se pooblasti odbor, da osnuje nov načrt pravil in da ta načrt stavi na razpolago članstvo matičnega kluba in obeh podružnic, da ima tako vse članstvo priliko proučiti novi načrt.

Prva velika glasbena komedija v režiji
WILLY FORSTA
Triumf posrečenega humorja
in divne glasbe.
Premiera v petek 9. t. m.
v kinu UNION

ALOTRIA

Poleg „Hrepenenja“, „Maskerade“, „Mazurke“, in „Burgtheatra“ najboljšo filmsko delo.

Najboljši filmski igralci kot:
JENNY JUGO,
RENATE MÜLLER,
ADOLF WOHLBRÜCK,
HEINZ RÜHMANN vam
jamčijo za uspeh tega filma.

Nad 27 milijonov vknjiženih

Ljubljana, 8. aprila.

Zemljiška knjiga ljubljanskega okrajnega sodišča daje objektivnemu opazovalcu prav poučno in nazorno sliko o gospodarskem stanju mesta in okolice. Prav zanimiv pojav je, da so se pomnožile prodaje zemljiških parcel v oddaljenih krajih, kjer nekateri posestniki razprodajo parcele, da si s tem rešijo glavno domačijo, drugi pa kupujejo, da tako arondirajo svoje posestvo. Zemljiška knjiga, kakor je bilo že mnogokrat poudarjeno, je dober barometer gospodarskega položaja Ljubljane in njene širne okolice. Vse kaže, da se je letos hipotečni trg prav dobro razvil s tem, da imajo mnogi denarni zavodi sedaj na razpolago precej kapitala. Treba pa je kljub temu pripomniti, da so se prav v hudih letih krize pojavili oderuhi, ki posojajo denar v stiski se nabavajočim ljudem za prekomerne obresti.

Ptuj

Kreditna zadruga drž. uslužbencev v Ptuj je stopila letos v 4. leto svojega poslovanja. V letu tega časa se je izkazalo, da je kreditna zadruga postala našim drž. uradnikom v Ptuj izredno potrebna ustanova, ki čestokrat ob nujnih prilikah pa tudi sicer priskoči s ceninim posojilom uradniku na pomoč. Namen zadruge v bodoče je usmerjen v veliki meri tudi v to nuditi svojim članom večja posojila in za daljšo dobo, kar bi zlasti prišlo prav onim, ki bi si hoteli zidati lastne domove, ali pa celo zgraditi v lastni režiji stanovanjsko hišo. — Denarni promet zadruge v l. 1986 je znašal skupno 791.390,96 din. Članov je štela zadruga koncem preteklega leta 117 s 335 deleži. Vplačani deleži so znašali 36.760 din. — Med letom je bilo vloženo 46.814 din, dvignjeno pa 19.198,45 din. — »Stalna štednja« je najvažnejši faktor zadruge. Ista pa se po nalogu Saveza izplačuje šele po petih letih. Koncem leta je znašala vplačana stalna štednja 26.408,85 din. Na dan 31. decembra 1986 je bilo stanje posojil s pripisanimi obrestmi 230.763,76 din. Poslovna sredstva zadruge tvorijo deleži, vloge, stalna štednja in fond v skupnem znesku 113.643,73 din in kredit pri Savezu 117.407 din. Čisti dobiček v poslovnem letu 1986 je bil 3110,25 din. — Iz tega vsekakor sledi, da je delo kreditne zadruge državnih uslužbencev v Ptuj sicer skromno, pa vendar uspešno, bo pa še uspešnejše, ako bodo drž. uradniki spoznali, kaj jim more nuditi ta njihova ustanova, in ko bodo v čim večjem številu pristopili kot člani.

»Mariborski tedenc, razstava zadruge v Mariboru je razpisala natečaj za plakat letošnjega VI. Mariborskega tedna, ki se vrši od 31. julija do 8. avgusta. Nagrade so po 2000, 1000, 500 in 300 Din. Osnutki morajo biti predloženi najkasneje do 25. aprila 1987. Pogoji natečaja se dobijo pri vseh »Ptnikovih« uradih ali direktno pri »Mariborskem tedencu«, Maribor, Aleksandrova 35.

Naročajte Slovenski dom!

Prometne razmere seboljšajo

Slov. Konjice, 7. aprila.

Navajamo nekaj važnejših del, ki se bodo letos pričela ter se bodo s tem zboljšale slabše prometne razmere, ki vladajo v nekaterih krajih. Občinska uprava Tepanje bo popravila dva mostova pri Pobrežju. Prvi drži preko Oplotnice, drugi pa preko kanala, ki vodi od Stoparjeve žage. Mostova sta zelo slaba, zato obstoja vedno nevar-

nost, da se pripeti kaj hujšega. Ob večjem tovoru, nad 1000 kg, se namreč oba močno treseta radi slabih podpornih stebrov. Svetovali bi, da se zgradi betonski podstavki, ne pa leseni stebri, ki jih je treba vsaki par let menjavati. Najboljše bi bilo zgraditi nova mostova, zaradi manjših izdatkov pa bo izvršeno samo popravilo.

Drugo važno delo, ki ga bo izvršila prej omenjena občinska uprava, je prevzem kmečkega kolovoza Pobreže-Dobrova in podaljšanje istega do Raskovca. Da bo s tem kmetom, ki popolnoma na lastne stroške vzdržujejo kolovoz, odvzeto veliki breme, nam ni treba poudarjati. Občina bo sedanje cestišče malo razširila in ga utrčila, ker je tam svet močvirnat. Nato bo prišla na vrsto cesta do Raskovca, ki bo s tem dobila novo prometno zvezo. To je bilo že dolgo v zamisli. O delu občinske uprave se moramo res pohvalno izraziti.

Ako bo dala oblast kakšno podporo, bodo pričeli preurejati cesto Dobrnež-Prežigal, ki prav za prav ni nikakršna prava cesta. Pelje namreč nekaj časa po potoku ter je za promet popolnoma neuporabna. Sličen popravi bi bilo že kar v bližini precej. Toda zaenkrat moramo popraviti to, kar je najbolj nujnega.

Omenimo naj še dve važni deli v naši sosesčini, ki bosta spremenili sedanje razmere in nerodne kolovoze v lepe in prometne res ustrezajoče ceste: na Pohorju se gradi med Malim Timjem in Toriško vasjo cesta, ki bo tem krajem v pravi okras. Cesta pelje čez Timje in je v resnici podaljšek banovinske ceste. Dela napredujejo. Obstaja želja, da bi po izgotovitvi prevzela cesto banovina vsaj do Timja. Enako se dela na zboljšanju občinske ceste Tinjska gora-Zg. Ložnica-Sv. Vencel, kjer so dosedaj vladale prometne razmere, kakor si jih ne želimo. Pod Sv. Vencelom se bo spojila z banovinsko cesto Slov. Bistrica-Oplotnica, ki jo grade.

Pomoč trpečemu človeku

Ljubljana, 8. aprila.

Gornjo nalogo si je zadal Vrhovni socialni svet, ki je bil sinoči ustanovljen na mestnem načelnstvu. Pod predsedstvom župana dr. Adlešiča so se zbrali v mestni posvetovalni predstavniki ljubljanskih humanih organizacij ter ustanovili vrhovni socialni svet, ki ima namen, da sistematično organizira pomoč trpečemu človeku. Bilo je sklenjeno, da naj bo redni načelnik Vrhovnega soc. sveta ljubljanski župan, njegov namestnik načelnik mestnega socialnega odbora, tajnik pa vodja socialnega urada. Ta odbor naj potem pritegne poljudno število socialnih delavcev, da pomagajo pri delu.

VSS je iniciativni in posvetovalni organ. Naloga VSS je ugotavljanje, sistematično urejevanje in določitev načina reševanja ljubljanskih socialnih razmer v zvezi z vsemi državnimi, javnimi in privatnimi ustanovami, društvi in korporacijami, ki so direktno ali indirektno zainteresirane za katerikoli panogo socialnega skrbstva v smislu koordinacije in kooperacije javnega in zasebnega kurativnega in preventivnega dela. VSS ne vrši samostojnih socialnih akcij ter nima v to svrhu nikakega premoženja, niti drugih sredstev. Vse funkcije v VSS so brezplačne. Prostor in pisarniške potrebščine daje na razpolago mestna občina Ljubljanska.

Učiteljska napredovanja

Belgrad, 8. aprila. m. Napredovali so sledeči učitelji in učiteljice:

V 5. pol. skupino: Silva Bobić iz Maribora, Stefanijska Fink iz Studencev pri Mariboru, Marija Fajdiga iz Ljubljane, Josip Gosak v Teharjih, Marija Ježovnik v Pobrežju, Amalija Krizman v Planini, Ana Mali v Primskovem, Ivana Paternoster v Trzinu, Antonija Kadunc pri Sv. Gregoriju in Julij Cenčič v Kamniku.

V 6. pol. skupino: Anton Senica v Brezicah, Viljem Gruntner v Radovljici, Edvard Zorko v Belčinih, Marija Žitko v Moravčah, Janko Malešič v Mekinjah, Ana Levak v Ljubljani, Hela Azarov na Trati, Franciška Reje na Vrhu pri Sv. Treh kraljih, Marija Premrov v Grahovem, Nežica Nadler v Ribnici, Marija Koporec v Višnji gori, Viljem Držaj v Ljubljani, Eva Mlekuš na Pobrežju pri Mariboru, Jakobina Neiha v Šmarju, Antonija Ahčin v Ljubljani, Zdravko Omerza v Ljubljani, Franc Stiplošek v Krškem, Roza Leben v Slov. Bistrici.

V 7. pol. skupino: Bogomila Ledinec na Teznju pri Mariboru, Marija Gale v Sevnici, Janko Jamkovič v Bruslju, Franc Kotnik v Mariboru, Gabriella Kurbus pri Sv. Križu, Karel Črnič v Olimlju, Vilibald Cehner v Kozjem, Ivanka Ferjan na Jesenicah in Danica Potokar v Škofji Loki.

Kje bodo stala nova mariborska javna poslopja

Maribor, 7. aprila.

Te dni je imel mestni gradbeni odbor sejo, na kateri se je pečal z zanimivim vprašanjem: Kje določiti v Mariboru prostore za javna poslopja, ki bodo sedaj postala mestu potrebna ter se bodo morala zgraditi. Vprašanje je prav kodljivo, ker se je Maribor zidal do sedaj prav za prav brez pravega načrta ter je bilo zazidanih mnogo najlepših prostorov z neprimernimi stavbami. Problem stavišča za javne zgradbe pa je prav nujen, ker se prav sedaj izdeluje osnova za generalni gradbeni načrt mariborskega mesta, po katerem se bo Maribor v bodočnosti razvijal. Gradbeni odbor je stal pred težko nalogo, ki jo je sicer zadovoljivo rešil, ki pa bo v javnosti povzročila gotovo še precej diskusij. Spominjamo se samo, koliko razprav je svoječasnno povzročilo vprašanje stavišča za bodoči mariborski magistrat in koliko različnih mnenj je bilo takrat, kje naj se ta najvažnejša mariborska javna zgradba postavi. Prav tako bo tudi ta načrt sprožil razprave ne samo o prostoru, temveč tudi o upravičenosti graditve raznih projektiranih javnih zgradb.

Gradbeni odbor je določil na omenjeni seji za sledeče javne zgradbe nova stavišča:

Novi magistrat naj bi se zgradil na štirikotniku med Aleksandrovo cesto, Sodno, Marjino in Franciško ulico, na prostoru, na katerem stoje sedaj palača Zdravne gospodarske banke, Spatzekova kavarna in Spatzekova restavracija ter Pipuševa hiša. Vsa ta poslopja naj bi se v doglednem času odkupila ter porušila; tako bi se ustvarilo veliko stavišče, na katerem bi se zgradila stavba novega mariborskega magistrata, obenem pa bi se dobil še prostor za monumentalen trg pred mestno hišo in franciško cerkvijo.

Gradbeni odbor je tudi uvaževal potrebo po novem gledališču. Ta stavba naj bi stala na prostoru, ki se bo dobil s podaljškom Gregorčičeve ulice preko dvorišča Götzove pivovarne do Prešernove ulice. Novo gledališče bi tedaj stalo med Ruzglovno, Prešernovo in Gregorčičevo ulico ter Jugoslavskim trgom.

V Mariboru se prav tako čuti potreba za javno koncertno dvorano in umetniškim pavilijonom. Gradbeni odbor je bil mnenja, da bi se dalo najprimerneje oboje združiti v sedanji Götzovi avtorini, pri kateri bi bile seveda še potrebne nekatere preureditve, predvsem pa primerna zveza z Aleksandrovo cesto na eni ter s Prešernovo ulico na drugi strani.

Tudi mestna podjetja, ki vedno bolj širijo svoj delokrog, bodo sedaj morala misliti na to, da se spravijo pod svojo lastno streho. Pomenu gradbenega odbora bi bil zato primeren prostor, ki leži med Franciško, Marjino in Kopališko ulico in je deloma že zazidan z javnim kopališčem. Kopališče bi se podrla, ves prostor pa zazidal z veliko uradno in stanovanjsko stavbo, ki bi v Franciški ulici segala do hiše mestnega gradbenega urada, tako da bi bila vsa najvažnejša mestna podjetja združena tako rekoč pod eno streho in na skupnem prostoru, nahajala pa bi se poleg tega tudi v neposredni bližini novega magistratnega poslopja.

Sesoma bo Maribor moral dobiti tudi novo sodno poslopje, ker je sedanje že za sedanji obseg poslov pretesno. Za novo sodno palačo je gradbeni odbor rezerviral prostor v Marjinski ulici od palače OUZO do Cvetlične ulice. Umakniti bi se moralo tukaj poslopje in dvorišče zgradbe mestnega pogrebnega zavoda. Nova stavba bi se nahajala nasproti sedanje sodne palače.

Nujno rabi Maribor tudi veliko, moderno zimsko kopališče. Sedanje ne zadostuje in je premajhno. Za to kopališče je predvidel gradbeni odbor prostor v Dvorakovi ulici na desnem dravskem bregu. In sicer naj bi se zgradilo kopališče z velikim plavalnim zimskim bazenom, kar bi posebej pozdravili plavalni športniki, saj bi s tem Maribor dobil idealno priliko za smotno gojitev plavalnega športa skozi vse leto.

Predlog mestnega gradbenega urada pride v četrtek zvečer pred mestni svet, ki bo o njem razpravljal. Seveda je vse skupaj še muzika bodčnosti, je pa nujno potrebno, da se že sedaj uredi vprašanje stavišča za javna poslopja, da se ne bodo zopet delale take napake pri zazidavi najlepših prostorov v mestu, kakor so se že delale nekdanj.

Zahteva po regulaciji rek v Slov. goricah

Sv. Ana v Slov. gor., 7. aprila.

Med ljudstvom v Slovenskih goricah se je prav v sedanjih dneh glasneje vzbudila želja in zahteva po regulaciji slovenjehorskih rek in potokov. Zadnje deževje in sneg je povzročilo zopet večje poplavlje. Več dolin, med drugim Ščavnica in pesniška, so bile kot velika jezera. Omenjeni reki in tudi drugi potoki Slov. gorice čisto prestopajo bregove, tudi poleti ob košnji, in voda odnaša pokoseno seno. Posestniki ob rekah in potokih trpe mnogokrat veliko škodo tudi v času, ko še travniki niso pokoseni, kajti voda travo zbijе v tla in pokriva z blatom. Večkrat so bolezn pri živini krive ravno številne poplavlje. Tudi zaradi njih živinoreja propada.

Posestniki, ki imajo svoje travnike in njive ob Pesnici, Ščavnici, Muri itd. žele, da se vsaj v glavnem delu rečnega toka izvede primerna regulacija. Pesnice že regulirajo in obstoji upanje, da bodo vse nevarnosti pred poplavljo kmalu

odstranjene. Ščavnica je po obilnosti vode druga reka Slov. gorice in tudi po potrebi regulacije bi naj zavzela drugo mesto. Potrebno bi bilo, da se pričnejo merodajni čim bolj resneje zanimati za njeno regulacijo. Ščavnica namaka s svojimi pritoki severni del Slov. gorice in velik del murskega polja. Največjo potrebo regulacije pa kaže največja štajerska reka Mura, ki s svojim naglim tokom povzroča obmurskim krajem največjo škodo, posebno ob neprestanem deževju in kadar kopni sneg. Lani je hudo trpela vas Doležlje v Slov. goricah zaradi velikih povodnj. Mura tudi z vsjo neizprosno trga ob bregovih rodovitno zemljo in jo odnaša. Da bi se to preprečilo, bi bilo potrebno postaviti obrežni zid, kakršnega imajo na avstrijski strani Mure vzdolž avstrijsko-jugoslovanske meje. Le z njim bi se mogla zavaruovati obsežna obrežna posestva. Največja želja in prošnja tamkajšnjega prebivalstva je, da tudi to pot ne bi ostalo samo pri načrtih.

Kulturni koledar

Jurij Paušek

8. aprila 1784 se je rodil v Ljubljani predmarčni cenzurni knjižni revizor Jurij Paušek. — Gimnazijo in bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Bil je skriptor v ljubljanski licejski knjižnici in profesor. Kot cenzor je zelo ozko pojmoval svojo nalogo. Marsikatera stvar, ki bi lahko zagledala beli dan, je morala zaradi njegove ozkosti izostati. Znano je, kako se je izražal o Prešernovih ljubavnih pesmih. Zelo ostro je obsodil prevod Bürgerjeve balade Der Kaiser und Abt. Po njegovem bi pomenil ta prevod poizkus »lahkomiselni butve« itd. Prešeren se mu je revanžiral z znanim sonetom, ki ima akrostihon in Pauschek und Stelzich.

Ljubljana danes

Koledar

Danes, četrtek, 8. aprila: Albert.
Petek, 9. aprila: Marija.

Nočno službo imajo lekarne: mr. Sušnik, Marjini trg 5; mr. Kuralt, Gosposvetska cesta 4 in mr. Bohinjec ded., Rimska cesta 31.

Drama: »Dr. Red C.

Opera: »Pikova dama«. Red četrtek.

Kino Union: »Zetev«.

Kino Sloga: »La garconne«.

Kino Matica: »Prisega in ljubezen«.

*** KINO ***
UNION
Danes poslednjič:
ZETEV

Paula Vesely Atila Hörbiger
MATICA
Premiera!

Prisega in ljubezen

v glavni vlogi: Willy Birgel, Hansi Knoteck
Režija: Karl Hart

Predstave ob 16., 19. in 21. uri

V ponedeljek, dne 12. aprila se bo vršil na banovinskih soli na Grmu enodnevni vinarski tečaj o suhem cepitju vinske trte, o trsnem izboru in o obnovi vinogradov. Tečaj bo teoretični in praktični. Začetek tečaja je ob 8 dopoldne in traja do 5 popoldne z dvurnim opoldanskim odmorom.

Rezervnim častnikom, članom ljubljanskega podborstva naznanjamo, da se bo v kratkem lahko pridobil od Udruga rezervnih častnikov v Belgradu blago za častniško uniformo. Kdor želi izkoristiti to priliko, naj se javi v društveni pisarni v petek, dne 9. t. m. od pol 18 do pol 19. — Pododbor udruženja rezervnih častnikov v Ljubljani.

O švicarskih Alpah bo predaval dr. J. Dušan Jakšič, predsednik turističnega društva »Sljeme« iz Zagreba. Pokazal nam bo 100 lepših skopičnih slik, posnetih lani o priliki pohoda na švicarske vrhove. Celjane opozarjamo na ta zanimiv večer, ki ga pripravlja podružnica SPD v Celju.

Rezervnim in turističnim letalcem! Na 11. redni odborovi seji je kr. jugoslov. Aero-Klub, oblastni odbor v Ljubljani, sklenil osnovati v svojem okoliščju sekcijo motornih letalcev z željo nuditi vsem priliko treniranja na klubskih letališčih. Pozivamo vse, ki imajo letalske diplome, in to vojne (rezervne) ali turistične, da se takoj prijavijo klubu na naslov »Aero-Klub, Ljubljana, Gradišče 9 ali pa telefonsko na štev. 36-21. Vsak član te sekcije bo imel pravico na 10 ur treniranja proti letoletni minimalni odškodnini 300 din, ki jo je vplačati v mesečnih obrokih po 25 din.

O ptičjih selitvah in ptičjih opazovalnicah bo predaval pod okriljem Prirodoslovnega društva g. profesor Rafael Bačar v torek 13. t. m. — Predavanje se vrši v mineraloški predavalnici univerze ob 18. uri. Vstopnina 4 din, za dijakke 2 din.

Ljubljansko gledališče

DRAMA

Začetek ob osmih

Četrtek, 8. aprila: »Dr. Red C.
Petek, 9. aprila ob 15: »Dež in vihar«. Dijaška Globoko znizane cene od 14 do 2 Din.
Sobota, 10. aprila: »Simfonija 1937«. Izven. Cene od 20 Din navzdol.
Nedelja, 11. aprila ob 20: »Matur«. Izven.

Za red C bodo igrali danes Nušičevo izredno uspešno komedijo »Dr.« v običajni zasedbi vlog, ki je mnogo pripomogla k velikemu uspehu dela.

Dijaška predstava Hodgeove igre »Dež in vihar« bo v petek popoldne ob 15 po globoko znizanih cenah od 2 do 14 Din. Delo je napisano prijetno in vsebuje mnogo posrečenih prizorov iz življenja angleških medicincev, ki žive v domu gospe Macfiejeve.

OPERA

Začetek ob osmih

Četrtek, 8. aprila: »Pikova dama«. Red četrtek.
Petek, 9. aprila: Zaprt.
Sobota, 10. aprila: »Manon«. Izven. Znižane cene od 30 Din navzdol.

Nedelja, 11. aprila ob 15: »Vesela vdova«. Izven. Znižane cene od 30 Din navzdol.
Ob 20: »Aida«. Izven. Gostovanje tenorista g. Marija Simenca. Znižane cene od 30 Din navzdol.

Za red četrtek se vprizori danes Cajkovskega opera »Pikova dama«, ki šteje med najpomembnejša dela iz ruske glasbe. Efektivni in poetični libretto Puskina in invencijozna kompozitovna glasba tvorita umetniško globoko dojmljivo celoto.

V Verdijevi operi »Aida« bo gostoval v nedeljo zvečer g. Marij Simenc. Pel bo vlogo Radamessa, s katero je dosegel na našem odru in drugod povsod največje uspehe. Gostovanje tega priljubljenega gosta je vedno dobrodošel dogodek v našem muzikalnem življenju.

Mariborsko gledališče

Četrtek, 8. aprila ob 20. uri: »Rdeči nageljau«. Red B.

Težko je biti mlad ...

Predavanje prof. Anice Černejeve o duševnem razvoju mladine

Ljubljana, 8. aprila.

Tretje predavanje »Pedagoškega društva« v osnovni soli je bilo večeraj pažnje. »O duševnem razvoju mladine« je predavala g. Anica Černejeva. Kako so ti vzgojni večeri za starše zares potrebni, kaže veličanska udeležba na njih in so mnogi izrazili prošnjo in željo, naj bi »Pedagoško društvo« imelo taka predavanja tudi v drugih okrajih Ljubljane.

Kakor si niso ljudje podobni po svoji zunanosti, toliko in še veliko manj pa so si po svoji notranjosti, po svoji duši. Ta notranji svet, kakor notranjost človekovo lahko imenujemo, tvori vse tisto, kar človek vidi, sliši, zazna z ostalimi čutili vsa njegova predstava, njegovo veselje in tudi žalost. Notranji svet pa tvorijo tudi sposobnosti za dojemanje lažjih ali težjih stvari. Nema dokaj se človek vpraša, kakšen je le ta človek. Pri tem vprašanju mislimo predvsem na njegovo notranjost na njegov karakter, na njegovo dušo. In če moremo o duši govoriti pri odraslem človeku, moremo v tem večji meri tudi pri otroku. Otroci so kakor svet zase in ko so ljudje enkrat po težavnih poteh to spoznali, je prišel otrok do prave. Kakor pa se človek, posebno mlad, spreminja po svoji zunanosti, tako se spreminja tudi po svoji notranjosti. Kadar otrok raste telesno, tedaj nekoliko počiva razvoj njegove notranjosti in obratno. Zato pa bi lahko razločevali tri njegove dobe: predšolsko (dete), šolsko (otrok) in pa pubertetno (mladenič, -ka).

Otrok, dojenček, ki je navezan zgolj na svojo mater, je potreben velike pažnje. Še večje pa, ko prehaja v otroka, v dobo šolskih otrok. Ta doba je doba igre in otrok se mora veliko igrati, kajti z igranjem si pridobiva lastnosti, ki jih bo v življenju potreboval. Je pa tudi igranje za otroka delo in prav je, da se mladina navadi delati zgodaj. Tudi postane otrok v tej dobi nekaj »egoista«, kajti vse, kar se dogaja okrog njega, je po njegovem skromnem mnenju zaradi njega. V tej dobi pa je otrok tudi zelo nedostopen, nedopovedljiv, kajti ne pozna še trde zakonitosti. Večen in nespremenljiv je njegov odgovor: če bi pa rad ... Smisel te prve dobe je v vezbanju za resno življenje. Blagor materi, ki bo v tej dobi otroka prav vzgojila. Tudi postane tedaj otrok dostopen za svet okrog sebe, postaja vedno bolj pozoren na življenje okrog sebe, toda še

bolj nedostopen. Lahko rečemo, da postane že »realist«, vendar še ne kritičen.

Tretja otrokova doba je doba vrenja in dozorevanja, zato pa tudi najnevarnejša. Duševno dozorevanje je prehod nespolnega otroka v bodočega moža ali ženo. In to ne samo telesno, pač pa tudi duševno. Tak otrok nekoliko zastane v gledanju na svet, gleda s popolnoma drugimi očmi. Zdi se mu, kakor da je vse proti njemu. Čuti se izobčenca, zato v tej dobi trpi in išče nekoga, ki bi ga tolažil. Psihologi so mnenja, da je ta doba za otroka njegovo drugo rojstvo, kajti otrok se zdi, da ga nihče ne razume, začne lagati, postane trma in oduren. Celotno starše gledajo s kritičnimi očmi in nemalokdaj se zgodi, da jim njihove morebitne napake očita. In vendar, v nobeni drugi dobi otrok ne rabi toliko razumevanja, kot v tej.

V prvi dobi je otrok največja materina skrb. V otroku se poraja sodb primerjanja. Kmalu pa se razvije druga sodb, zakaj to? V tretji dobi pa se že vpraša kako, mogoče prej že tudi, čigavo. Težavno je za starše, ko pride otrok v dobo trme. Trm je več vrst, vendar je najtežja in najnevarnejša ona v pubertetni dobi. Vendar je prav, če starši trme ne vzamejo tako hudo, saj je to znak zdravih otrok.

Otrok začne tudi lagati. Ne laže pa noben otrok prej, dokler mu starejši niso vcepili čut laži. Zato je prav, da starši otroke pri vsaki njegovi izjavi kontrolirajo, nikar pa naj jih zaradi takih »laž« ne kaznujejo.

S kaznijo bodo začeli zares lagati. Najbolje je, da si pridobimo otrokovo zaupanje.

Pojavlja se počasi tudi lenoba ali neaktivnost. Ta pa ima svoje korenine navadno v kakšni preostani bolezni. Velika borba za lenobo nastane zlasti v pubertetni dobi. Nekaj zase pa so otroci edinki in prvorojenčki. Taki otroci, posebno edinki, so navadno zelo nesocialni, sebični in v poznejšem življenju veliki neorijentiranci. Prvorojenčki pa čutijo, da so nekaj več. Zato postanejo na svoje naslednje bratce in sestre ljubosumni in nemalokdaj se je že zgodilo, da je ta ljubosumnost imela zle posledice.

Naj se odrasli zavedajo, da ni lahko biti mlad, kajti že dele hoče biti veliko, rado bi šlo v svet, da bi v njem spoznalo in v njem utesilo vse, kar ga tišči. Razumevanje in pomoč otroku pa je več kot ljubezen.

Plavi ponedeljek po plavi nedelji

Zagrebski časopisi kar ne morejo prehaliti nedeljske ljubljanske gostoljubnosti. No, prav za res smo bili gostoljubni: malo je manjkalo, pa bi si bili pustili celo dva sekati na glavi. SK Ljubljana je plavim brez obotavljanja dala dve točki in izboljšala goldiferenco, gostilničarji so jim stregli tako, da so pozabljali na stalne goste, policija je bila namreč njim skrajno obzirna, domače občinstvo kar preko mere dostojno. Zdj pa se oglasi »Hrvatski Dnevnik« in razkida na metre svoje zagorsko širokoustenje: češ, naši so pokazali, da je Zagreb hrvatski, Ljubljanka pa ne vedo drugega kot da je Ljubljana — Ljubljana. Slovenci so zaspani krti in strahopetni zajci. »Purgeri su manifestirali za hrvatsko stvar«. Nekaj podobnega razlaga Perska v »Jutarnjem listu«. Vsi pa iz prozorne namere, da bi neko »nerodnost« zakrili in zamazali, na široka usta hvalijo našo mirno, objektivno in trezno publiko, dasi nas poskušajo drezati in napraviti za pavilhe. Hvalijo srednjeveške viteze, ki je nosil purgersko bandero in bil pripravljen zanj položiti glavo. »Rajši bum glavu zgubil, kak dal zastavu«. Sploh niso kibici, — nikdar na svetu še ne — doživeli, da bi jih tako dvigali v nebesa in hvalili dnevni časopisi. Človek bi mislil, da so morali res kaj posebnega napraviti ti znameniti »očetje domovine«. Ali niso nič drugega napravili ter tudi nič drugače se niso vedli kakor takole in kmalu vam bo tudi jasno, da so se vedli kot bi se ne smeli: Naj stoji črno na belem, da je bilo

precej ljudi vinjenih že, ko so prišli z vlakom. Pozno ponoči so se opotekali in zibali kakor stare ladje v viharju in vzklicali svojemu voditelju! Kar na ulici so se ustavljale skupine in pile iz pletenk, ki so jih prinesle s seboj, da bi jih krepile v borbi. Naši trezni meščani so jih po pravici gledali s pomilovanjem in zaničevanjem. »Hrvatski Dnevnik« piše, da si v nedeljo spoznal Hrvata že po vedenju. Prav ima, spoznal si ga lahko, toda po negacijah prej naštetih pridevnikov! Na igrišču je brez prestanka kakor na beraški lajni donela ene sama, simbolična in programatična pesnitev »Pijmo ga, pijmo ga sve do dana beloga«. Po tekmi je spet donelo huronsko bojno petje po vseh ulicah. Vrto glave postavse so kakor mesečniki tavale po tlaku, ki so ga komaj še razločile. Končno je izletniški vlak vendarle odjedal vse tja, kjer so take reči morda res v navadi. Hej, vi kozmopolitje in velemeščani! Pri nas se niti nerazsodni rekrutje nikdar tako ne naležejo spiritistični mokrot! Tako vedenje ni ničemu Zagreb prav nič v čast! Kaj bi pa bilo, če bi se v nedeljo naši ljudje ne vedli tako obzirno in spodobno kot so se! Se enkrat pribijemo trditve, da se gostje nikjer ne smejo vesti tako brezobzirno in škandalozno kot so se v nedeljo vedli simpatizerji Gradjanskoga, ki so prišli obiskat naše bode, dostojno, srednjeevropsko mesto Upamo, da nam prihodnjiki, kadar bodo plavi spet prišli v goste, ne bo več treba kazati s prstom na te nespodotnosti!

Za udobnost potnikov in za ugled države pred tu ci

Maribor, 6. aprila.

Pred nekaj meseci so se naši časopisi bavili s statistiko o prometu in rentabilnosti naših železniških prog. Takrat se je pokazalo, da so proge v Sloveniji najrentabilnejše in najbolj obtežene s prometom. Sprito obeh dejstev bi bilo pričakovati, da bo železniška uprava tem program povečala največjo pažnjo in jih bo skušala spraviti še na večjo višino. Doživeli smo pa ravno nasprotno. Za nekaj časa prihajajo iz vrst potujočega občinstva pritožbe zaradi vagonov pri osebnih vlakih na omenjeni progi. Svoječasno so bili vagoni sicer ne najlepši, pa vendar primerni. Bili so pač običajni dolgi vozovi s kupeji ter oddelki za nekadilce in ženske. Naenkrat pa so ti vagoni izgubili s proge, namesto njih pa so se pojavili drugi, ki vzbujajo odpor pri potnikih. To so vagoni tako imenovane »madžarskega« tipa, ki so bili poprej v obratu na Hrvatskem in v Srbiji. Nimajo posebnih kupejev, temveč le dva v sredini pregrajena skupna prostora, povrhu pa so še vsi obrabljeni in umazani. Na progi Maribor-Ljubljana se vozi tudi veliko tujecev iz inozemstva. Zlasti Avstrijci in Čehi prihajajo po tej poti v državo. Ti tujece se ne vozijo samo z brzovlaki, v veliki večini potujejo s osebnimi. Kadar se prekrvajo v Mariboru v navedene vagonne, dobijo kaj čudno sliko o naših razmerah že kar na železnici. Če hoče že železniška uprava te vagonne do skrajnih mej izrabiti, naj jih da v promet na progah, po katerih se inozemci ne vozijo.

O srednjeevropskem pokalu

Zadnja konferenca o letošnjem tekmovanju za srednjeevropski pokal je dokončno odločila, da bodo letos za to lavoriko tekmovali tudi jugoslovanski in romunski nogometaši. Stvar je bila načelno sprejeta hitro, težje pa je bilo urediti denarno vprašanje. Nogometne tekme pomenijo za sodelujoče klube velik finančni riziko, bodisi dobiček ali pa tudi izgubo. Zato je tudi razumljivo, da klubi, ki so to tekmovanje osnovali, niso hoteli dati obema novincema Jugoslaviji in Romuniji svojih finančnih ugodnosti, kot so jih reklamirali zase. Vendar pa je jugoslovanski delegat na budimpeštanski konferenci dosegel dovolj pogoje za oni klub, ki bo letos igral za srednjeevropski pokal. Za letos kažejo vsi znaki, da bo to najbrž Gradjanski.

Financijski pogoji, pod katerimi bodo igrali Jugoslovani, so pa sledeči: Za prve runde, pa bodisi doma ali drugod bo veljal proporc, da vzame klub, na čigar igrišču bo tekma igrana, 40 odstotkov vseh prejemkov na račun raznih davščin in drugih stroškov. Od preostale vsote pa bodo vzeli avstrijski, češkoslovanski, italijanski in madžarski klubi

po 60 odstotkov, dočim dobila Jugoslavija in Romunija samo 40 odstotkov. Pri enostavnem inkasu 100.000 Din bo račun takle: 40.000 Din odpade na stroške in davščine; od 60.000 Din pa bo dobil romo Gradjanski 24.000 (40%), gostujoči klub pa 36.000 Din ali 66%. Za jugoslovanske klube pa to ni nikaka velika ugodnost s posebnim ozirom na to, ker so pri nas davščine tako visoke, da bi bila vsaka tekma pasivna. Izravnavalo se bo to na inozemskih tekмах, kjer je zlasti obisk od strani občinstva večji, in torej večji tudi dohodki, ki jih prinese blagajna. Naš klub bo torej reševala pred vsem tuja valuta in tuji obisk.

Ce pa pride jugoslovanski klub do semifinalnega in finalnega tekmovanja, se pa pogoji izenajajo za oba kluba 30 odstotkov odpade na stroške in takse, od ostalih 70 odstotkov bruto dohodkov pa bo dobil domači klub 70 odstotkov, gostje pa 30 odstotkov.

Tekme se prične 13. junija. Prvi nasprotnik jugoslovanskega kluba bo tretje plasirani italijanski klub; tekma bo odigrana v Italiji. Gradjanski je pred konferenco izjavil, da se v primeru, da postane on letošnji državni prvak, tekmovanja za srednjeevropski pokal pod neugodnimi finančnimi pogoji ne bo udeležil. O pogojih pa, ki so bili sklenjeni na zadnji konferenci, se pa še ni izjavil.

Vlak povozil konja

Celje, 8. aprila.

V sredo dopoldne je vozil hlapec tvrdke g. Miklavčev iz Preserja pri Braslovcah natovorjen voz, v katerega sta bila vprežena dva konja. Na Polzeli pred železniškim tirom je skočil v trgovino in pustil konje, da so sami peljali naprej. Prav takrat pa je prišel na postajo Polzela osebni vlak, zato je hlapec takoj pohitel iz trgovine h konjem in hitro potegnil konja z proge na desno stran. Toda vlak se je kljub temu zadel v levega konja in ga na mestu ubil. Okrog nesreče se je takoj zbrala velika množica ljudi, strojevodja je vlak ustavil. Iz njega so stopili potniki, vsi prestrašeni, če ni morda prišlo do kakšne hujše nesreče.

Celjske novice

Celje, 7. aprila.

Številne žrtve nesreč. Pred dnevi sta našla ročno granato Filipič Nelo, sin posestnika iz Tinskega pri Zibiki in Lešnik Ivan, 12-letni sin najemnika, doma istotam, in jo vrgla ob tla. Granata je eksplozirala in poškodovala Filipiču levo roko, Lešniku pa obe roki. — Stante Oto, 29-letni dninar iz Vojnika-okolice, se je pred tremi tedni vseskal s sekuro v levo nogo. Misli je, da mu bo čas zacelit rano, ker pa se še rana po treh tednih ni pozdravila, je šel sedaj v bolnišnico. — Verk Vinko, 48-letni posestnik iz St. Jerneja pri Zibiki, je nadel v hlevu in si poškodoval desno nogo.

Od tu in tam

Vsi voditelji združene opozicije in sicer Ljuba Davidovič, Joca Jovanovič, Miša Trifunovič, Adam Pribičević se bodo v kratkem pripeljali v Zagreb in pri dr. Mačku imeli konferenco. Od nje si največ nadeja eden izmed voditeljev zemljoradnikov, namreč dr. Čubrilovič.

Tudi poročna darila so si dali »poklanjati« od občin reveži JNS. Za Split je bila senzacija, ko so pri reviziji poslovanja občine Solta ugotovili, da je bilo v knjigah izdatkov mnogo svoj, ki so šle v vse druge namene kakor pa v prave. Našli so svoto din 100, ki jo je jeenesarski župan vpisal kot poročno darilo za onemoglega reveža in polanca JNS znanega ing. Manfreda Paštroviča. Župan je tak nalog prejel iz banovinske pisarne JNS. Sedaj preiskujejo tudi po drugih občinah, katere in koliko so prispevale v poklon »novorojenčencu«, ki sta se vzela 1. 1933. Obišnejši poročilo o vsem tem pa bodo prinesli naši dnevni jugoslovanski glasniki, če ne med novicami, pa med raznimi obzorniki tega ali onega imena.

Lindbergha, ki je predvčerajšnjim odletel iz Zagreba, so pričakovali na vseh letališčih. Čeprav je v Zagrebu vzel le malenkostno količino bencina, ki je zadostovala le za nekaj ur letenja, se ni spustil v nobenem večjem kraju. Najbrže je pristal kje nepričakovano, ali pa je odletel naravnost v London. Očividno je imel v svojih rezervoarjih še precej bencina in je zalogo v Zagrebu le dopolnil.

V Dalmatinko se je zaljubil angleški književnik Alex Brown in jo poročil. Več tednov je bil ta Anglež na letovišču in tam je tudi spoznal pevačico Aniko Jakšič.

V štirih mesecih provizorija v trgovini v Italiji je naš aktivni saldo narasel na 76,5 milijona dinarjev. Od 1. oktobra lani pa do 31. januarja letos smo izvozili v Italijo blaga za 218 milijonov, a uvozili za 141,5 milijonov dinarjev.

Dnevi obilnega ribjega lova so nastopili za dalmatinske ribiče. Ribe se pojavljajo v večjih množinah. Povprečno jih prodajo po 5 din kilogram in to tovarnam, ki si že vnaprej zagotove ves plen. Ribiči se nadejajo obilnega lova, če jim ne bodo računov prekršili spet delfini, ki se ob istem času približujejo obalam. Na nekaterih krajih so ribičem že raztrgali mreže.

Izvoz sladkovodnih rib je v zadnjem času precej nazadovale. Zato se morajo, sladkovodne ribe prodati večidel doma. Toda v mnogih krajih naše države je konzum rib zelo neznačen. Po statističnih podatkih poje povprečno vsak prebivalec na leto, komaj pol kg rib. Dana je pa možnost, da se konzum rib doma poveča, zlasti glede na nizke cene, po katerih se danes razne vrste rib prodajajo. Zato je kmetijsko ministrstvo uvedlo akcijo, da se pri nas organizira propaganda za večji konzum rib, ki bo obenem z dobro organizirano prodajo omogočil boljši plasman naše ribe doma. K oedovoljanju pri tej akciji so povabljeni vsa večja zainteresirana ribiška podjetja. Delovni načrt za to propagando je v glavnem izdelal ribarski odsek kmetijskega ministrstva, pri čemer so se upoštevale metode propagande, ki se izvajajo v ta namen v mnogih drugih državah. Upoštevali se bodo tudi izsledki mednarodne konference za propagando sladkovodnih rib, konference, ki se bo v kratkem vršila v Budimpešti, in ki so nanjo povabljeni tudi ribolovski interesi iz naše države.

Strahovito je obračunal s svojo ljubljanko in njeno sestro 21 letni Joži Stankov v Petrogradu. Zaljubljen je bil v 14 letno učenko meščanske šole Mandičko Petroci in vedno prežal nanjo. Dekletovim staršem pa to zaradi mladosti dekleta ni bilo po volji in so zato dali dekletu vsak dan na poti v šolo spremstvo. Tudi dekletce samo se je fanta izogibalo. Ko je fant uvidel, da je ves njegov napor zaman, je zagrozil dekletu, da ga bo ubil. In res jo je počakal opoldne, ko je šla iz šole v spremstvo svoje sestre. Ustrelil je in zadel njeno sestro v prsa, z drugim strelom pa Mandičko v kolk. Nato je pa šel v hišo, se zaklenil in začel piti. Ko so prišli policaji, jim ni hotel odpreti, pač pa je nekajkrat ustrelil še nanje. Nekaj ur so morali policaji stati pred hišo, dokler se fant sam ni pojavil med njimi tako pijan, da je nezavesten padel na tla. Obe dekleti pa so morali prepeljati v bolnišnico.

Člane stalne trgovske komisije, ki bo z italijansko komisijo odredila podrobnosti nove trgovske pogodbe med Italijo in našo državo, bo vlada v kratkem imenovala. Komisija bi se imela že prihodnji teden sestati. Gospodarstveniki pa se najbolj zanimajo za način, kako se bo uredilo vprašanje plačila. Boje se, da ne bi naš saldo napram Italiji tako naraščal kakor oni napram Nemčiji. Pričakujejo pa, da bodo našli za to najmanj tako rešitev, kakor za kliring z Nemčijo.

Pogrešanega zagrebskega smučarja Vukosavljeva, ki je izginil v Triglavskem pogorju, o čemer smo večeraj poročali, še niso našli. Pač pa sta reševalca, ki sta odšla iz Mojstrane, našla večeraj pod Malim Triglavom dve smučarski palici. Ker je pod Triglavom ogromno snega, je nemogoče organizirati kako uspešno akcijo.

Odločitev državnega sveta, da se »Ta-tac« dovoli neovirano delovanje, je izzvala med tamkajšnjimi trgovci veliko nezadovoljstvo in razburjenje. Vsa borba, ki so jo vodili proti tej tvrdki za svoj obstoj, se je končala zanje porazno. Ne boje se pa samo »Ta-Tac«, temveč pravke, ki se bo s tem uvedla. Najbrže se ne motijo, če pričakujejo, da se bodo sedaj ojuščili razni židovski kapitalisti in ustanovili nove velike trgovine in magazine. Belgrajski trgovci pa so odločni borbo vodili še dalje in bodo v znak protesta za tri dni zaprli svoje trgovine. Za svoj uspeh pravijo, da bodo porabili vsa sredstva.

Zaradi nedolžne šale je dobil nož v hrbet uradnik Franjo Kopriva v Velikih Bastajih. Kot star šaljivec, ki ga kot takega poznajo v kraju, se je obregnil ob nek zaljubljeni par. Na opazko mu ni nihče odgovoril, pač pa je nekoliko kasneje prišel k njim nekdo in ga z nožem zadrl v hrbet. Napadalca še niso našli, dočim se Kopriva bori s smrtjo.

V Sarajevu se bosta v kratkem poročila berlinski muslimanski iman Indijer dr. Izis Mirza in neka Berlinčanka, ki je zaradi svojega fanta prestopila v mohamedansko vero. Tako daleč gresta k poroki zato, ker v Berlinu nimajo serijskega sodišča. Nevešti je po novem ime Zubeida. Sarajevski muslimani ju bodo slovesno sprejeli.

V Morišu ob Muri je lovski čuvaj v grmovju v rečni struji našel zaboj, v katerem se je na ves glas drl otrok. Ko je zaboj potegnil h kraju, je v njem našel dete in listek, na katerem je bilo zapisano, da ga je Bog dal in naj ga Bog tudi vzame. Orožniki niso dolgo iskali, da so našli brezsrčno mater. Marica Cvetič se je na ta način hotela znebiti že drugega nezakonskega otroka.

Zadnja pot voditelja GPU Jagode

Niš kaj prevelikega začudenja niso v svetu vzbudile vesti, da je bil nekdanji voditelj GPU Jagoda v Moskvi aretiran. Čeprav to ne pomeni nikakoli važnejšega političnega dogodka, ki bi mogel imeti za posledico kakšne odločilne spremembe, vendar ta odstavek, ki je prišla kmalu po zadnjem večjem Stalinovem govoru, kaže, da se je v Rusiji ponovno obrnil napad »vsemogočnega«
diktatorja proti vsemu in vsakomur, ki se je drznil nameniti svoj korak na levo — v opozicijo. Jagoda prav za prav niso vrgli in onemogočili šele sedaj ob njegovi aretaciji, pač pa je bila njegova usoda zapečatena že nekako pred šestimi meseci. S tem, da so mu takrat poverili nalogo ljudskega poštnega komisarja, so ga že namenili poslali na pot do njegove zadnje postaje — do odstavitve iz vsake pomembnejše funkcije, ki bi jo opravljal v javnem življenju sodobne Rusije. Po tej poti so hodili vsi, kar jih je prišlo na omenjeno mesto za Rykovom. Bila je to že nekaka samoposebna umevna tradicija. Rykov pa naj bi za tem postal tudi osrednja osebnost, zaradi katere se je začela gonja in opozarjajoča razprava proti opoziciji.

Ljubosumnost med Jagodo in Vorošilovim

Zdi se povsem razumljivo, da je odstavek moža, kakršnega je bil Jagoda, ki je toliko časa strahoval ljudstvo, morala vzbuditi po časopisu tudi precej fantazije. Vsak pač skuša takšne dogodke prireditelj, kakor se mu zdi s svojega stališča najugodnejše. Tako n. pr. razlaga angleški časopis »Times«, da so Jagodo aretirali zaradi tega, ker je bilo preveč ljubosumnosti med njim in vrhovnim poveljnikom rdeče armade Vorošilovim. Pravijo celo, da si je Jagoda zbral in pridobil zase 200.000 mož močno lastno GPU vojsko, ki je bila dosti boljše opremljena, kakor marsikateri oddelki rdeče vojske. Širijo se tudi vesti, da je Jagoda imel med svojimi vojniki nešteto svojih tajnih agentov in biričev.

Zaradi tako različnih vesti, s katerimi danes tako bogato zalaga vse časopise, je res težko reči kdo ima prav. Zdi se pa vseeno zelo malo verjetno, da bi bil Jagoda kdaj imel tako močno vojsko na svoji strani. Ko so 1. decembra 1934 v Leningradu umorili Kirova, ki je bil desna roka rdečega samoderžave, je Jagoda zadela Stalinova nemilost. Do takrat je veljal za Stalinovega ljubljence, še davno prej, predno je umrl Deržinski pa je bil ravno on resnični vodja GPU. — Javno so pa tedaj obdolžili, da je ob enem z Linovjevim in Kamenjevim zamislil, ali vsaj podpiral načrt mladokomunističnega Nikolajeva za Kirov umor. Med Vorošilovim, ki Stalinu ni prav zelo pri srcu, in

med Jagodo pa so nasprotno prejšnji trditvi vedno vladali najožji odnosi. Po leningradskih dogodkih so pa Stalinovi želji Jagodi dodelili preiskovalnega sodnika GPU Agranova kot zastopnika in — opazovalca. Oktobra meseca lanskega leta so na Jagodinovo mesto postavili morilca Ježova. Ta novi mož je užival popolno Stalinovo zaupanje. On je prišel šele leta 1917, torej po padcu monarhije v stranko, ki ji je Jagoda pripadal že deset let prej. Jagoda lahko torej prištevamo v staro Leninovo gardo, proti kateri se je Stalin sklenil boriti do konca z vso neizprosno. Na političnem področju je ta boj že skoro do konca izvojevan. Z Jagodo je sedaj padel tudi najmočnejši steber razvpitih čekistov.

Med vojniki agenti in biriči

Z ozirom na to, kar piše angleški časopis »Times«
o Jagodovi armadi, pa je treba poudariti, da to vojske ni v zadnjem času postavil na noge Jagoda, pač pa da je obstojala že leta 1923. Te GPU oddelke vzgajajo in poučuje strogo po vojaško, svojo nalogo pa vrše posebno takrat, kadar nastane kje kakšen upor, ali pa pri kazenskih ekspedicijah. Stevilne aretacije častnikov najrazličnejših polkov, ki so res ravno v zadnjih mesecih pogostejše, večinoma ne izhajajo od Jagode samega neposredno. Vzroka zanje je vse bolj treba iskati pri posameznih političnih komisarijih, ki so dodeljeni vsakemu vojaškemu oddelku in so člani vojskih štabov. Ti politični komisariji imajo pravico, da sredi teh polkov lahko vsak hip začno

kazensko postopanje proti vsakomur, kdor se jim količkar zdi sumljiv. Osumiljenec smejo brez nadaljnjega tudi zapreti. Kar pa se je dogajalo vedno, to je nastopilo tudi tu. Med političnimi in vojaškimi vodstvi so zaradi takšnega postopanja nastala trenja in celo hudi spori, ki trajajo včasih dolgo in ki največkrat ne ostanejo brez večjih posledic. Odkar Ordžonikidze ni več med živimi, je Vorošilov položaj postal izredno težaven, to pa zaradi tega, ker je znal Ordžonikidze na naravnost strokovnjaški način reševati upore med Stalinom in vrhovnim poveljnikom rdeče armade Vorošilovim. Vse te težave pa imajo prav malo opraviti z aretacijo Jagode. S tem, da so ga onemogočili, so prav gotovo hoteli zadeti še zadnje ostanke Leninove garde. Najbrže jih ni več mnogo takšnih, ki ne bi vedeli, kam je naperjena ost tega trebljenja. Jagoda je spadal med najstarejše strankarje, med najstarejše čekiste, ki so toliko sloveli ravno okoli leta 1920, on je bil tisti, ki je tako rad zaigral na ta strahovalni instrument. Leta 1934 si je nadel z zlatom obito uniformo ljudskega komisarja za notranje zadeve. Zamenjal pa ga je pozneje Ježov, ki pač ni mogel biti kaj drugega kot Stalinovec, saj je ravno pod njim zrastlel.

Zameril se je Stalinu

Jagoda vidimo kot človeka — pravijo Nemci — ki se sedaj okoli njega suče razprava, ki naj svetu pokaže, proti čemu vstaja sodobna Rusija. To je človek, ki velja za zloglasnega hujskača, katerega je sodilo ljudstvo samo, na drugi strani pa spet s solzami v očeh obžaluje svoje grehe, ki jih je storil v službi boljševizma. To je vsekakor primer igre, ki jo ima svet le redkokdaj priliko videti. Kljub temu, da so ga napravili za predmet takšnega procesa, bo vendar težko povedati kaj več, kakor samo to, da se je v prvi vrsti pregrešil proti svojemu tovarišu, velikemu Stalinu. Proti Stalinu kot diktatorju, ne kot človeku!

Belgijski kralj Leopold, kadar igra golf.

Nad 25 let stare Siamke so vse poročene

V vzhodni indijski državi Siam imajo takšne običaje, ki bi jih bilo res prav težko uvesti še kje drugod, pri nas pa najbrž sploh ne. Eden od zelo značilnih navad v Siamu je tudi ta, da pade vsaka ženska, ki se do svojega 25. leta ni poročila, pod zaščito siamskega kralja. Pod to zaščito pa ne ostane, kajti kralj ima pravico, da ji kratkoma odredi ženina, pa tudi to ne čisto poljubnega, pač pa enega od onih, ki delajo pokoro za svoje prestopke po zaporih. Poleg kazni, ki jo je za to ali ono kaznivno dejanje kdo zaslužil po zakonu, ga doleti še dolžnost, da skrbi za eno žensko, ki se do 25. leta ni poročila. Pravijo celo to, da dajo najlepša in najbolj razvijena dekleta ravno največjim zločincem, ker so prepričani, da je takšna ženska, ki ni zadovoljna z vsako malenkostjo, največja pokora. Ker v Siamu zločincev gotovo tudi ne manjka, ni nič kaj čudnega, če tudi ni neporočenih žensk, ki bi bile stare nad 25 let. Kako se je ta način kaznovanja obnesel, o tem pa ničesar ne povedo.

Velikan tudi pri jedi

Bolnišnica v Mendocinu v Kaliforniji se more ponašati s tem, da ima v zadnjem času v svoji bolniški oskrbi največjega, to se pravi najvišjega moža na svetu. Ta človek se piše John Aasen in je visok 2.645 m, tehta pa 265 funtov. Do tukaj je bilo še vse v redu. Eden pač mora biti najvišji, čeprav ne bi nihče mislil, da ima svet prav takega velikan. To vsekakor le ni več čisto navaden človek. Tudi omenjena bolnišnica ni prav preveč zadovoljna z njim, ker jo stane vendar nekoliko več, kakor kdo drugi. On ni samo velik in težak, pač pa ima tudi neznansko velik tek pri jedi. Kar za zajtrk pospravi šest jaje in šest zrezkov. Povrhu navadno še spije precejšnjo mero kave. Vsega tega pa brez kruha tudi ne more pospraviti. Morda bo kdo mislil, da se na ta način mož tudi naje za ves teden. Kaj šel! To je šele prvi zajtrk, ki mu prav kmalu sledi drugi, ki ni prav nič skromnejši od prvega. Res, to je velikan v vsakem oziru!

Tine je našel denarnico z več kot tisoč dinarji vsebine. Veselo vest je zaupal svojemu prijatelju Nacetu in ga vprašal za svet, kaj naj napravi. Ta mu je dejal, naj objavi v časopisu. »In če mi obljubiš polovico, pa ti povem časopis, ki ima najmanjšo naklado.«

Naročajte in širite Slovenski dom!

Z bojišč v okolici Madrida. — Prenos ranjencev iz podrlih hiš.

V newyorškem pristanišču so se pred nedavnim sešli največji pomorski velikani sveta. Od spodaj navzgor: »Berengariac«, »Georgies«, »Normandie«, »Rex« in »Europac«.

Programi Radio Ljubljana

Četrtek, 8. aprila: 12. Kozanske pesmi (plošče) — 12.45 Vreme, poročila — 13. Čas, spored, obvestila — 13.15 Fantazije (plošče) — 14. Vreme, borza — 18. Poster spored (Radijski orkester) — 18.40 Slovensčina za Slovence (g. dr. Rudolf Kolarik) — 19. Čas, vreme, poročila, spored, obvestila — 19.30 Nac. ura: Predav. min. za telesno vzgojo — 19.50 Zabavni kotiček — 20. Radijski orkester — 21. Plošče — 21.15 II. ura francoske klavirske glasbe, predava in izvaja na klavirju gosp. prof. L. M. Škerjanc — 22. Čas, vreme, poročila, spored — 22.15 Hajdrihove pesmi izvaja Akad. pevski kvintet. **Petek, 9. aprila:** 11. Šolska ura: Od vlakna do oblike — dialog (vodi g. Miroslav Zor) — 12. Naši zvoki (plošče) — 12.45 Vreme, poročila — 13. Čas, spored, obvestila — 13.15 Pevske jazz skupine (plošče) — 18. Zenska ura: Novodobno gospodinjstvo meščan. žene (gđ. Anica Leharjeva) — 18.30 Plošče — 18.40 Francosčina (g. dr. Stanko Leben) — 19. Čas, vreme, poročila, spored, obvestila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Zahvalnosti — 20. Prenos iz Maribora: Gregorčičev večer — 22. Čas, vreme, poročila, spored — 22.30 Angloske plošče.

Drugi programi

Četrtek, 8. aprila: Belgrad-Zagreb: 20.30 Hindlov oratorij »Mesija« — Dunaj: 30.10 Klasična odrska dela — Trst-Milan: 17.15 Vokalni koncert — 21. Igra — 22.15 Komorna glasba — Rim-Bari: 21. Bizetova opera »Carmen« — Praga: 20.10 Orkestralni koncert — 20.45 Igra — Varšava: 20.15 Filharmonični koncert — Berlin-Hamburg-Lipsko-Monakovo: 20.10 Plesni večer — Frankfurt: 20.10 Opera »Fra Diavolo« — Stuttgart: 20.10 Vojaska godba — Berolin: 20.10 Glasnoviljev koncert — Strasbourg: 21.30 Orkestralni in solistični koncert — Bukarešta: 20.15 Simfonični koncert.

Tako je kihnil, da si je polomil rebra

Amerikanec Ajfred Budhem ima za seboj precej pestro zgodovino. Znan je kot drzen lovec divjačine, kot človek, ki je z nezasišano vneto stikal za zlatom po vsej Ameriki, kot sloviti policaj v Avstraliji, kot bogati farmer, ki je v Floridi na svojem posestvu pridelal ogromne količine pomaranč. Celih petdeset let se mu kljub nevarnostim, ki se je pogostokrat v njih nahajal, ni zgodilo ničesar hudega. Ostal je vse do svojih 74 let, kolikor jih ima sedaj, popolnoma zdrav, da celo pravi korenjak. Da ga je sedaj pri njegovih 74 letih doletela nesreča, o kateri se skoraj zdi, da je nemogoča, pač nihče ni mislil. No, pa kaj se mu je zgodilo? Pred nekaj dnevi je lepo mirno sedel v svoji sobi na stolu in premišljeval. Morda je koval še nove načrte, ki se jih je toliko rodilo v njegovi glavi. Naenkrat pa je močno kihnil, tako da mu je laket zdrknula z naslonjača. S prsi je tako silovito zadel ob rob naslonjača, da si je zlomil dve rebra. Po tako nepričakovnem naključju se mora sedaj zdraviti v bolnišnici in celo pravijo, da bo težko ušel smrti, ki je bila 74 let tako daleč proč od njega.

Jetniki s Hudičevih otokov

Na tem peklemskem otoku, kjer je vladala pekoča jeza, je razsajala tudi strašna mrzlica. Tam so moskiti delali življenje za pravo muko. Smrti je bila samo zaželjen konec vsega peklemškega trpljenja. Redko kdo je prenesel te strahote. Malokateri čuvaj — za te so odrejali samo črnce, je držal leto dni tukaj. Gospa Mudd, ki je vsa drhtela in je bila razburjena, je obrnila svoj pogled do Ewinga. »Sama niso pripeljali,« je šepnila. »O, ali mislite, da to pomeni, da ga ne bodo umorili?« Tedaj jo je moč zapustila. Napor, ki ga je pretrpela zadnje dni, strašen prizor, ki mu je bila priča, vse to jo je strlo. Zamajala se je in padla Ewingu v roke, ki jo je prestregel. Onesvestila se je. Nihče se ni zmenil za ta neznaten dogodek. Vse je bilo zaposleno z onim, kar se je dogajalo na morišču.

Oči vseh so bile uprte na visoko leseno napravo, s katere so visele dolge vrvi in na njih žrtve. Priprave so se vršile z največjo hitrostjo. Muddovi je bil prihranjen eden najstrašnejših prizorov. Krvniki in njih pomočniki so večje opravljali svoj strašni posel. Vse naokoli je vladala grobna tišina.

Zaslišalo se je povelje častnika: »Puske za pozdrav!« Vsi bobnarji so glušeče zabobnali, tako da se ni slišal niti udarec, s katerim so sedmorici obsojencev izpodbili tla pod nogami. Da bi bila strahota še večja, so pomočniki krvnikov zagugali trupa nesrečnih obsojencev, ki so viseli na vrveh, samo da bi se jim vrvi še bolj zategnile okoli vratu. Skozi gručo, ki se je iz radovednosti potrudila sem, je šel mučen šepet. Čulo se je nekaj prestrašenih vzlikov.

Naenkrat ni bilo več onega bučnega veselja med množico, kakor da ga sploh nikdar ni bilo. Ljudje so občutili, da se dogaja nekaj strahotnega in da je sedem žrtev bilo spravljanih na drugi svet, morda tudi nedolžnih. V grobni tišini so se prej tako radovedni gledalci bolj razbežali, kakor razšli.

Vsak se je trudil, da bi čimprej prišel daleč proč od tega kraja, kajti zdelo se je, da se je tu prej izvršil zločin, kakor pa je padlo zadoščenje pravici.

V svoji temni celici, v katero je komaj mogel prodreti tanki žarek svetlobe skozi okno, ki so na njem zastirale pogled debele železne mreže, je sklenil sedel dr. Mudd in krčevito grabil po mreži. Celó do njega se je prav dobro razločilo strašno bobnanje.

Dr. Mudd je dobro vedel, kaj to pomeni. Pred vrati sta poslušala te bobne tudi dva ječarja. Zdelo se je, kakor da je to bobnanje na ta dva surova možakarja posebno delovalo. Vsakikrat, kadar se je ponovilo bobnanje, sta se, prav kakor jetnik v svoji temni celici, ki je bila okovana z železno mrežo, živo stresla.

Vsi trije, jetnik in njegova čuvaja, so zasledovali z napeto pozornostjo zamolklo bobnanje, ki je kakor božja jeza nad krivico spremljalo izvršitev obsodbe.

VIII. Poglavje.

Zelena voda Atlantskega oceana je izginila, in ladja je sedaj plula po temnomodrem zalivskem toku.

Morje je bilo gladko kakor olje. Bleščete in vroče tropske sonce je neusmiljeno žgalo. Ladja, ki je plula po morju, je redko rezala to pot. Bila je to ogromna ladja Zedlinjenih držav za prevoz kaznjencev.

Z njo so odpeljali obsojence v pregnanstvo, iz katerega se je le reklo kdo vrnil. Večinoma so

bili to kaznjenci, ki so bili obsojeni na dosmrtno ječo.

Ladja je polahko drzela po gladki površini morja. Sem in tja so jo naredko obletavali galebi, kar je pomenilo, da je kopno blizu.

Na krovu ladje je ležala gomila suhih, raztrganih ljudi, ki se jim je jasno videlo, da so že dlje časa na potovanju. Bili so zdelani, izčrpani, zapuščeni — vsi poraščeni.

Vsi so bili med seboj zvezani s težko železno verigo. En sam se ni mogel niti premakniti. Čim je to poskušal, je potegnil tudi druge za seboj.

»Kopno je na obzorju!« je zadonel glas moža, ki je na visokem jamboru opravljal opazovalno službo.

Gomila ljudi na krovu se je živo zdržnila. S težko muko so se kaznjenci premaknili in pogledali v smer, v kateri naj bi se bila pokazala suha zemlja. Daleč na obzorju se je odražal tenek, bel oblak.

Kolikor bolj se je medtem ladja približevala, toliko večji je postajal ta oblak in se pojavljal pred očmi onih, ki so vsi radovedni gledali predse, kakor da se dviga iz morja suha zemlja, ki se pretvarja v trdnjavo. Beli zidovi so se bleščali v soncu.

»Torej, fantje, to so Hudičevi otoki!« je izpregovoril eden tistih, ki so spremljali kaznjence. Samuel Aleksandre Mudd, bivši zdravnik v vasi nedaleč od Washingtona, je ves blede strel v kaznišču, ki se je že kazala v daljavi. Dogodki naslednjih dni so se zanj razvijali z izredno naglico. Sodišče mu je priznanost z vešali, pač pa ga je obsodilo na dosmrtno ječo na tem strašnem otoku. Kot zdravniku mu je bilo tem bolj jasno, da je tudi ta obsodba dejanske smrtne kazni, le da je počasnejša in zato še strašnejša.

Ladja je pristala v malem pristanišču in odložila kaznjence.

Črni čuvaji so z nekaj belimi podčastniki, ki so bili za največje svoje pregreške dodeljeni v službo na ta otok, prišli iz ječe, da bi prevzeli

transport nesrečnikov, ki jim je bilo usojeno, da bodo svoje kosti pustili na tem strašnem otoku.

IX. Poglavje.

Edini vhod v ječo, kakor tudi izhod iz nje so predstavljala debela, težka vrata. Skozi ta vrata je pot vodila do dolgega lesenega mostu, pod katerim se je pretakala široka voda.

Ko so kaznjenci korakali preko tega mosta, se je nekdo od zločincev, surov dolgin, porogljivo zarežal in pokazal vojakom s prstom na Mudda.

»To je on, fantje!«

Črnci so se z zanimanjem zagledali v dr. Mudda, ki se je od utrujenosti komaj vlekel in ni niti zapazil njihovih radovednih pogledov.

Po njegovem obrazu je na mah zdrknil nasmeh. Se je-li vara, ali je to res? Ni-li tam pred vrati stal na straži Buck?

Ta visoki močni črnci je bil nekoč na njegovem posestvu za delavca. Njegov ženi je dr. Mudd pomagal pri vsakem porodu, tudi onega nesrečnega dne, ko so ga nedolžnega prijeli. Ko je prišel do vrat, se je obrnil h črncu:

»Buck, kaj delaš ti tu?«

»Zgubi se, beli človek,« mu je odvrnil Buck, brez slehernega znaka, da ga je spoznal in s prav tako surovim glasom in z ravnodušnim izrazom na licu, kakršen je odlikoval ostale čuvaje. Dr. Mudd je osupnil.

Človek, ki mu je storil toliko dobrega, ga noče več poznati in se dela, kakor da ga nikdar v življenju še ni videl.

To je nanj strašno delovalo. Pa je šel dalje. »Svež transport mesa, narednik,« je javil vojak podčastniku. »Naj spustim živali noter?«

Podčastnik je malomarno odgovoril: »Naj gredo noter!«

Tedaj je šel okoli svoje mize in se naslonil na njeno prednjo stran ter začel pregledovati listine obsojencev, ki so stopali skozi vrata v ječo.